

Arbeidsongeschiktheid

265

Art. 9 onder e Sb ziet niet op beoordeling arbeidsvermogen Wajong 2015

Centrale Raad van Beroep
12 juni 2019, nr. 17/1814 WAJONG,
ECLI:NL:CRVB:2019:2050
(Weyers, Hardonk-Prins, Fortuin)
Noot E. van den Bogaard

Arbeidsvermogen. Wajong 2015. Kenmerken.

[Wajong art. 1a:1 lid 1; Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten art. 1a, 9 onder e]

Samenvatting: De stelling van appellant dat hij zodanige kenmerken heeft, dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem te werk te stellen, wordt verworpen. Art. 9 onder e Schattingsbesluit ziet op het vaststellen van de resterende verdien capaciteit in het kader van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling als bedoeld in art. 2 lid 1 Schattingsbesluit. Deze bepaling ziet niet op de vaststelling van de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie als bedoeld in art. 1a Schattingsbesluit en 1a:1 lid 1 Wajong.

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Limburg van 19 januari 2017, 16/1496 (aangevallen uitspraak), tussen:

[Appellant] te [woonplaats] (appellant)
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Procesverloop

Namens appellant heeft mr. R. Engwegen, advocaat, hoger beroep ingesteld. Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 mei 2019. Appellant is vertegenwoordigd door mr. S.C. Leinders, advocaat. Het Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door A.H.G. Boelen.

Overwegingen

1.1. Appellant, geboren [in] 1997, heeft op 22 september 2014 een aanvraag om ondersteuning bij werk en inkomen op grond van de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten (Wajong 2010) aangevraagd. Deze aanvraag is door het Uwv afgewezen bij besluit van 10 februari 2015, onder verwijzing naar rapporten van een verzekeringsarts en een arbeidsdeskundige.

1.2. Op 9 juni 2015 heeft appellant een uitkering op grond van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong 2015) aangevraagd. Bij deze aanvraag heeft hij gegevens van Mondriaan, Orbis Medisch Centrum en het Jongerenloket van het Onderwijs Diensten Centrum overgelegd. Het Uwv heeft deze aanvraag aangemerkt als een verzoek om terug te komen van het besluit van 10 februari 2015 en de aanvraag bij besluit van 14 augustus 2015 afgewezen, omdat er geen nieuwe informatie is verstrekt die aanleiding geeft om het eerdere besluit te wijzigen. Appellant heeft daartegen bezwaar gemaakt en nieuwe gegevens van Mondriaan overgelegd. Bij besluit van 31 maart 2016 (bestreden besluit) is het bezwaar ongegrond verklaard, onder verwijzing naar een rapport van een verzekeringsarts bezwaar en beroep.

2.1. Appellant heeft beroep ingesteld tegen het bestreden besluit en ter onderbouwing van zijn beroep medische gegevens van Zuyderland en Orbis Medisch Centrum overgelegd.

2.2. In beroep heeft het Uwv alsnog inhoudelijk beoordeeld of appellant voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een uitkering op grond van de Wajong 2015. Naar aanleiding van de bevindingen in rapporten van een verzekeringsarts bezwaar en beroep en een arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft het Uwv geconcludeerd dat appellant niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een uitkering op grond van de Wajong 2015, omdat hij over arbeidsvermogen beschikt.

2.3. Onder toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft de rechtbank het beroep van appellant tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard en het Uwv veroordeeld in de proceskosten van appellant. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat het Uwv een voldoende zorgvuldig onderzoek heeft verricht en dat het Uwv in beroep alsnog afdoende heeft gemotiveerd dat in het geval van appellant (nog) geen sprake is van een situatie dat hij duurzaam

niet beschikt over mogelijkheden tot arbeidsparticipatie. Het Uvw heeft dan ook terecht geweigerd appelland in aanmerking te brengen voor een Wajong-uitkering.

3.1. Appelland heeft in hoger beroep aangevoerd dat de afwijzende beslissing is gebaseerd op onvolledige en onjuiste medische gegevens. Gelet op informatie van de behandelend sector is sprake van ouder-kindrelatieproblematiek, angststoornissen, hechtingsstoornissen en van een dwangneurose. De GAF-score is bepaald op 45. Daarnaast is bij appelland inmiddels de ziekte van Crohn gediagnosticeerd. Met deze aandoeningen, stoornissen en gegevens is door het Uvw onvoldoende rekening gehouden. Door zijn beperkingen beschikt appelland niet over arbeidsvermogen. Appelland heeft zodanige kenmerken, dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem te werk te stellen. Het is voor appelland in het kader van de Participatiewet (PW) onmogelijk deel te nemen aan werk- en jongerentrajecten, laat staan dat dit buiten de PW mogelijk is. Het Uvw heeft onvoldoende rekening gehouden met de belangen van appelland.

3.2. Het Uvw heeft gevraagd de aangevallen uitspraak te willen bevestigen.

4. De Raad komt tot de volgende beoordeling.

4.1. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het onderzoek door het Uvw voldoende zorgvuldig is geweest. Er is geen reden om aan te nemen dat de verzekeringsarts bezwaar en beroep zijn beoordeling heeft gebaseerd op onvolledige medische informatie of dat hij daarbij door de behandelaars gestelde diagnoses heeft gemist. Deze verzekeringsarts had de beschikking over de dossiergegevens, waaronder de door appelland ingebrachte stukken van de behandelend sector, en heeft daaraan ook verwezen in zijn rapporten.

4.2. In wat door appelland is aangevoerd wordt geen aanleiding gezien om, anders dan de rechtbank, te oordelen dat het Uvw niet afdoende heeft gemotiveerd dat appelland over arbeidsvermogen beschikt. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft bij zijn oordeelsvorming als uitgangspunt genomen dat bij appelland sprake is van een disharmonisch intelligentieprofiel, een aandachtstekortstoornis met hyperreactiviteit en een cannabisverslaving. Appelland heeft moeite met het richten van de aandacht, met structureren, omgaan met stress en andere mentale eisen. Daarnaast is appelland beperkt in het realiseren van een hoog handelingstempo, naast het omgaan

met kritiek, het hanteren van conflicten en de omgang met onbekenden. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft geen aanleiding gezien om te veronderstellen dat appelland met deze aandoeningen niet tenminste één uur aaneengesloten of vier uur belastbaar zou zijn in arbeid. Daarnaast is sprake van basale werknemersvaardigheden, nu appelland eenvoudige instructies kan begrijpen, onthouden en opvolgen en hij in staat is afspraken met een werkgever na te komen. Daarmee kan appelland bijvoorbeeld de taken 'schoonmaken hondenverblijven' en 'handmatig bestukken' uitvoeren in een arbeidsorganisatie. Voor het betoog van appelland dat zijn mogelijkheden tot arbeidsparticipatie zijn overschat is geen medische onderbouwing gegeven. Zo bieden de gegevens van de behandelend sector geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de voor appelland benodigde begeleiding door het Uvw onjuist is ingeschat. Voor de stelling dat appelland al langere tijd last heeft van klachten die verband houden met de in december 2016 gediagnosticeerde ziekte van Crohn is ook geen steun te vinden in de beschikbare gegevens.

4.3. Artikel 9, aanhef en onder e, van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Schattingsbesluit) ziet op het vaststellen van de resterende verdien capaciteit in het kader van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Schattingsbesluit. Deze bepaling ziet niet op de vaststelling van de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie als bedoeld in de artikelen 1a van het Schattingsbesluit en 1a:1, eerste lid, van de Wajong. Aan de enkele, niet onderbouwde, stelling dat het voor appelland in het kader van de PW onmogelijk is deel te nemen aan werk- en jongerentrajecten, laat staan dat dit buiten de PW mogelijk is, komt ook geen betekenis toe. Bij de beoordeling of een betrokkene in aanmerking komt voor een Wajong-uitkering is ten slotte geen ruimte voor de door appelland voorgestane belangenafweging.

4.4. Uit 4.1 tot en met 4.3 volgt dat het hoger beroep niet slaagt en de aangevallen uitspraak, voor zover aangevochten, moet worden bevestigd.

5. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak, voor zover aangevochten.

NOOT

1. De CRvB oordeelt dat art. 9 onder e Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Sbaow) niet van toepassing is op de Wajong 2015. Dat lijkt voor de hand te liggen, maar is ook wat (te) kort door de bocht.

Deze bepaling regelt dat "(bij (de) bepaling van hetgeen betrokkene nog met arbeid kan verdienen (...), (die arbeid bij de toepassing van onderdeel a buiten beschouwing) (blijft), indien betrokkene zodanige kenmerken heeft, dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in bepaalde arbeid te werk te stellen". Dit betekent dat bij de vaststelling van de resterende verdien capaciteit een functie niet kan worden geduid als de betrokkene 'zodanige kenmerken' heeft, dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in die functie te werk te stellen.

Omdat in de Wajong 2015 de resterende verdien capaciteit geen rol speelt, spelen de bepalingen van het Sbaow die betrekking hebben op de vaststelling van die resterende verdien capaciteit, waaronder art. 9 onder e, daarin ook geen directe rol. Maar betekent dat ook dat deze bepaling niet op indirecte wijze van betekenis kan zijn?

2. Uit de rechtspraak blijkt dat de in art. 9 onder e bedoelde kenmerken, op grond waarvan van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd een betrokkene in bepaalde arbeid te werk te stellen, betrekking hebben op *andere* aspecten dan die in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de *passendheid* van de geduide functies (ECLI:NL:CRVB:1997:AL3453, «USZ» 1997/108, m.nt. Red.; ECLI:NL:CRVB:2007:BC1691, «USZ» 2008/41 m.nt. Red.;

ECLI:NL:CRVB:2014:864, «USZ» 2014/137).

Aan de wetgeschiedenis kan het voorbeeld worden ontleend van een groot hotel waarvan niet kan worden verlangd om iemand van wie het gezicht door ernstige brandwonden is verminkt, tewerk te stellen als receptionist. In ECLI:NL:CRVB:1998:ZB7688, «USZ» 1998/188, m.nt. Red., vond de CRvB echter "dat niet valt in te zien waarom in het geval van gedaagde het hebben van een armprothese een zodanig kenmerk zou zijn dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in dienst te nemen als gastheer (in dit geval is die functie in feite suppoost in een museum), mobiel surveillant of objectbewa-

ker." En in ECLI:NL:CRVB:2000:ZB8760, «USZ» 2000/143, achtte de CRvB bij een verzekerde met narcolepsie, "(g)ezien de uit het voorgaande blijvende vrij beperkte frequentie en de vrij beperkte duur van de slaapaanvallen van appellant en gelet ook op de aard en inhoud van de geduide functies, geen plaats aanwezig voor het oordeel dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd appellant in de hem voorgehouden functies te werk te stellen".

In ECLI:NL:CRVB:2015:3892, «USZ» 2016/2, m.nt. M. Koolhoven, en ECLI:NL:CRVB:2017:1770, «USZ» 2017/237, leverden zeer ernstige vormen van incontinentie, met zowel ontluisterende gevolgen voor de betrokkene zelf als hinder voor diens omgeving, wel zodanig kenmerken op dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd appellante tewerk te stellen.

3. Om tot de aanwezigheid van arbeidsvermogen te kunnen concluderen, hoeft de betrokkene geen verdien capaciteit op de reguliere arbeidsmarkt te hebben, zodat de vraag of hij zodanige kenmerken heeft dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in een bepaalde concrete *volledige functie* te werk te stellen, in zoverre niet relevant is. Maar blijkens onderdeel a van het eerste lid van art. 1a Sbaow dient de betrokkene wel in staat te zijn tot het uitvoeren van een *taak* in een *arbeidsorganisatie*. Onder 'taak' wordt volgens het tweede lid verstaan "de kleinste eenheid van een functie". Om arbeidsvermogen te hebben, moet de betrokkene dus in staat zijn tot het verrichten van enige arbeid, bestaande uit een *deel van een functie*. Die arbeid (taak) moet hij dan kunnen verrichten *in een arbeidsorganisatie*. Aan dat laatste kan alleen worden voldaan als hij tot die arbeidsorganisatie kan worden toegelaten.

4. Het is deze *toelaatbaarheid tot de arbeidsorganisatie* – en niet de functie als zodanig – waarop onderdeel e van art. 9 Sbaow ziet. Omdat volgens art. 1a lid 1 onder a Sbaow een taak moet kunnen worden uitgevoerd in een arbeidsorganisatie, is die toelaatbaarheid tot de arbeidsorganisatie bij de beoordeling van arbeidsvermogen evenzeer van belang als bij de beoordeling van de resterende verdien capaciteit. Immers, als de betrokkene zodanige kenmerken heeft (bijvoorbeeld ernstige incontinentie), dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in bepaalde arbeid te werk te stellen, dan kan van diezelfde werkgever ook niet worden

verlangd hem in een onderdeel van die arbeid (taak) te werk te stellen. Dat kan ook het geval zijn als de betrokkene in medisch en arbeidskundig opzicht wel in staat kan worden geacht om de betreffende taak uit te voeren. In dat geval staat de niet-toelaatbaarheid tot de arbeidsorganisatie in de weg aan het kunnen duiden van de taak.

5. Dat betekent dat art. 9 onder e Sbaow, anders dan uit de uitspraak van de CRvB lijkt te volgen, wel van *overeenkomstige* toepassing moet worden geacht op de vaststelling van arbeidsvermogen: op grond van art. 1a lid 1 onder a Sbaow heeft een betrokkene geen arbeidsvermogen indien hij geen taak kan uitvoeren in een arbeidsorganisatie om de (enkele) reden dat hij zodanige kenmerken heeft dat van een werkgever in redelijkheid niet kan worden verlangd hem in diens arbeidsorganisatie te werk te stellen.

E. van den Bogaard

266

Als ambtshalve is onderkend dat te weinig uitkering is betaald volgt een nabetaling met terugwerkende kracht tot een jaar

Centrale Raad van Beroep
15 augustus 2019, nr. 17/1079 WAO,
ECLI:NL:CRVB:2019:2722
(Rottier, Van der Kris, Wijna)

Anticumulatie. Te weinig inkomsten te laat gemeld. Terugwerkende kracht van een jaar.

[WAO art. 44]

Samenvatting: In de gedragslijn 'Inkomstenverrekening WAO, WAZ en oWajong: fictieve schatting en polisgegevens' is de situatie beschreven dat bij de toepassing van de nieuwe wijze van verrekening aan het licht komt dat in het verleden te weinig uitkering is betaald, vaak omdat de betrokkene minder is gaan verdienen en dit niet heeft doorgegeven. Uitgangspunt is dat een terugwerkende kracht wordt verleend van een jaar. Een verdergaande terugwerkende kracht wordt alleen verleend als betrokkene kan aantonen dat hij de gewijzigde verdiensten eerder heeft gemeld. Deze gedragslijn is aangemerkt als buitenwettelijk be-

gunstigend beleid. Er is geen sprake van rechtsongelijkheid. Het UWV heeft binnen de grenzen van het beleid, waarvan de inhoud niet ter discussie staat, de nabetaling met een periode van een jaar hervat. Het UWV heeft zijn beleid consistent toegepast. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij het UWV heeft geïnformeerd over de inkomsten uit zijn (nieuwe) dienstverband.

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Overijssel van 27 december 2016, 16/680 (aangevallen uitspraak),

tussen:

[appellant] te [woonplaats] (appellant)
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Procesverloop

Namens appellant heeft mr. C.R.J. van Assen, advocaat, hoger beroep ingesteld.

Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend en een nader stuk ingezonden.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 mei 2019. Appellant is verschenen, bijgestaan door mr. Van Assen. Het Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door M.K. Affia.

Overwegingen

1.1. Met ingang van 28 februari 2007 is aan appellant een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 45%. In verband met inkomsten uit arbeid uit een dienstverband met [X B.V.] ([X]) is de WAO-uitkering met toepassing van artikel 44 van de WAO per 29 mei 2007 niet meer tot uitbetaling gekomen. Appellant is per 18 februari 2008 bij [Y B.V.] ([Y]) gaan werken.

1.2. In verband met een herbeoordelingsoperatie van het Uwv wegens een aanpassing per 1 juli 2015 van de wijze van inkomstenverrekening in de WAO, waardoor niet langer een uurloonvergelijking wordt toegepast maar een periodeloonvergelijking, heeft het Uwv de fictieve mate van arbeidsongeschiktheid van appellant opnieuw berekend. Hieruit is naar voren gekomen dat de WAO-uitkering moet worden uitbetaald naar een fictieve mate van arbeidsongeschiktheid van 25 tot 35%.

1.3. Bij besluit van 28 oktober 2015 heeft het Uwv de WAO-uitkering van appellant op voorschotba-